Dosarul nr.2-9136/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 martie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul ŢONOV Irina
grefier ONICA Ana Maria
cu participarea reprezentantului reclamantului, avocatul Gașițoi Veronica,

examinînd în şedinţă de judecată, publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Blidari Cristina, prin intermediul avocatului Gașițoi Veronica, către Blidari Maxim, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru, mun. Chișinău, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

În conformitate cu prevederile art.37, 63, 75 din Codul familiei, art. art. 238-241, art.256 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

c o n s t a t ă :

La data da 05 iulie 2024 Blidari Cristina, prin intermediul avocatului Gașițoi Veronica, a înaintat cererea de chemare în judecată către Blidari Maxim, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru, mun. Chișinău, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat următoarele circumstanțe.

Reclamanta descrie că la data de ***** a fost încheiată căsătoria între Blidari Cristina și Blidari Maxim la OSC municipiul *****, act de căsătorie nr. *****.

Menționează reclamanta că din această căsătorie s-a născut fiica acestora ***** a.n. *****.

Precizează reclamanta că nu locuiesc cu pîrîtul împreună de trei ani de la începutul anului 2021.

Reclamanta afirmă că în urma certurilor permanente și viziunilor diverse a părților privind viața în cuplu, organizarea, gestionarea gospodăriei comune și a educației copilului au adus reclamanta la ferma convingere de a desface căsătoria cu pârâtul, din motiv ca soții locuiesc separat, copilul minor ***** locuiește cu mama sa, reclamanta Blidari Cristina.

Notează reclamanta că dat fiind faptul că, păstrarea familiei este imposibilă, deoarece relațiile dintre aceștea s-au răcit, nu locuiesc împreună de mai mulți ani nu se solicită acordarea unui termen de împăcare.

Precizează reclamanta că de comun acord și cu consemțământul pârâtului a plecat cu copilul în *****, unde ulterior urma să vină și pârâtul.

Reclamanta indică că pârâtul la rândul său nu a plecat la familia sa în ***** unde copiluil era înmatriculat la grădiniță iar reclamanta respectiv la serviciu, după cum era înțelegerea, invocând diverse motive precum că are de perfectat careva acte în Moldova apoi precum că nu dorește să plece din Republica Moldova din motiv că stă bine acasă.

Descrie reclamanta că de mai multe ori a încercat să-l convingă să vină în ***** unde este dânsa și copilul, dar ultimul categoric refuză.

Reclamanta afirmă că la încredințarea copiilor minori, condiția esențială de care instanțele judecătorești au îndatorirea să se pronunțe, constă în interesul superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu.

Notează reclamanta că criteriile, stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și a minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul convețuirii și după despărțirea lor în fapt, precum și altele asemenea.

Precizează reclamanta că copilul minor ***** a.n. *****, se află cu domiciliul și la întreținerea mamei sale.

Afirmă reclamanta că avînd în vedere interesul superior a copilului, vârsta fragedă și atașamentul acestuia față de mamă, considerăm că domiciliul copilului urmează a fi stabilit cu ea.

Mai notează reclamanta că copilul are un loc permanent de trai cu mama sa, este înmatriculat la școala și are o copilărie fericită, într-un mediu sigur și liniștit.

Invocă reclamanta că în vederea examinării solicitării reclamantei privind stabilirea domiciliului copilului minor cu dânsa, urmează a se nota că, minora ***** la moment locuiește cu mama sa în *****, iar despărțirea de mama i-ar provoca suferințe, frustrări și tensiuni psiho-emoționale.

Totodată subliniază reclamanta că la o vârstă atât de fragedă, schimbarea mediului și ambianței copiilor nu este benefică, această schimbare urmând a fi efectuată doar în cazuri de necesitate extreme și doar când există riscuri pentru creșterea și dezvoltarea normală, ceea ce la caz nu s-a constatat, schimbarea mediului obișnuit al copilului la această vârstă nu îi va permite o mai bună dezvoltare intelectuală și culturală, care fiind fată necesită îngrijirea de către mama, ceia ce va oferi un echilibru psihologic în dezvoltarea unor abilități de conduită pe care le necesită.

Indică reclamanta că la rândul său pârâtul nu este lipsit de comunicarea cu fiica sa, comunicând prin viber, watsap ori de câte ori dorește fără de careva impedimente din partea reclamantei, mai mult ca atât reclamanta din contul său se străduie să vină

cu copilul în Moldova în vacanță și îl anunță pe pârât pentru ca acesta să poată avea comunicare și întrevedere cu fiica sa.

Reclamanta menționează că pentru întreținerea copilului minor ***** a.n. *****, urmează să contribuie ambii părinți, care au drepturi și obligații egale față de copil, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

Notează reclamanta că prin urmare dat fiind faptul că copilul minor urmează să fie stabilit la locul aflării mamei, este justificată și întemeiată pretenția privind încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor ***** a.n. *****.

Invocă reclamanta că la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere se va ține cont în primul rând de dreptul copilului de a benificia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestuia, de asemenea, la stabilirea acestui cuantum, nu putem ține cont doar de calculele estimative ale Biroului Național de Statistică.

Precizează reclamanta că mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pentru fiecare lună.

Afirmă reclamanta că minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, etc. Activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrae ale copilului.

Relatează reclamanta că pensia de întreținere nu poate fi limitată doar la satisfacerea necesităților minime a minorei, or în toate cazurile este important de a asigura copilului condiții materiale necesare pentru o dezvoltare fizică și socială.

Precizează reclamanta că părțile nu locuiesc împreună de mult timp, pârâtul nu se ocupă de educația copilului , suma care o achită ocazițional pentru întreținerea copilului este una insuficientă, ceia ce a convins pârâta să se adreseze în instanța de judecată pentru stabilirea sumei fixe pentru întreținerea copilului.

Mai invocă reclamanta că părinții au obligațiuni egale de a participa la educația și întreținerea copiilor săi minori.

Indică reclamanta că pensia alimentară pentru întreținerea copiilor deși este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare a copilului, obligația legală de întreținere a copilului este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiri corespunzătoare, a tratamentelor medicale, a unei locuințe, reclamanta închiriază un imobil unde locuiește cu copilul minor în asemenea condiții reclamanta consideră că suma de 6000 lei, ar fi rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului.

Notează reclamanta că pentru serviciile avocatului acordate pentru examinarea cauzei judiciare în fond, întocmirea actelor, etc., reclamanta consideră ca oportun este încasarea a sumei de 7500 lei din contul pârâtului plus cheltuielile care au fost suportate la depunerea acțiunii civile în suma de 700 lei.

Reclamanta solicită instanței de judecată admiterea integrală a acțiunii civile, desfacerea căsătoriei între Blidari Cristina și Blidari Maxim, stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama sa Blidari Cristina, încasarea din contul lui Blidari Maxim în beneficiul lui Blidari Cristina pensia alimentară pentru copilul minor ***** în cuantum de suma fixă 6000 lei și încasarea din contul lui Blidari Maxim în beneficiul lui Blidari Cristina cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7500 lei, taxa de stat 500 lei și taxa de timbru 200 lei.

În ședința de judecată, reprezentatul reclamantei Blidari Cristina, avocatul Gașițoi Veronica a susținut cererea de chemare în judecată a solicitat admiterea acesteia.

Reclamanta Blidari Cristina în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind reprezentată de avocatul Gașițoi Veronica.

Pîrîtul Blidari Maxim în privința căruia au fost respectate măsurile de citare legală nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței de judecată motivele neprezentării.

Reprezentantul intervenientul accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru, mun. Chișinău nu s-a prezentat în ședința de judecată și a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestora.

Apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul instanța de judecată va admite cererea de chemare în judecată pentru argumentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Conform prevederilor art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, „Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.”.

Art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”.

Conform prevederilor art. 121 Cod de procedură civilă, „Instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului”, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede „Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.”.

Potrivit prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă „Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în şedință de judecată.”.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.”.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede „Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei.”.

Studiind materialele dosarului și probele prezentate, instanța a constatat că între Blidari Maxim și Blidari Cristina a fost încheiată căsătoria înregistrată la data de ***** (f.d. 39).

Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei pe motivul viziunilor diverse a părților privind viața în cuplu, organizarea, gestionarea gospodăriei comune și a educației copilului (f.d. 3-9).

Prin urmare, avînd în vedere că reclamanta nu dorește să păstreze relațiile familiale, iar termenul de împăcare acordat de instanță la cererea pîrîtului nu a schimbat viziunea reclamantei, instanța a ajuns la concluzia că este imposibilă continuarea relațiilor familiale între soți și va admite pretenția reclamantei privind desfacerea căsătoriei.

Art. 35 alin. (2) din Codul familiei prevede că, în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (1) şi (2), căsătoria se desface de către organul de stare civilă, în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (4) şi (5) şi la art. 37 – pe cale judecătorească, iar în condițiile prevăzute la art. 41 și 42 din Legea nr. 246/2018 privind procedura notarială – de către notar.

Potrivit prevederilor stabilite la art. 37 Codul familiei, (1) Dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) și a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. (2) Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile când există acordul la divorţ al ambilor soţi, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluţionarea problemei. (3) Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile. (4) Dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soţi nu-şi dă acordul la divorţ, instanţa judecătorească va amâna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepţia cauzelor de divorţ pornite pe motivul violenţei în familie confirmate prin probe. (5) Dacă măsurile de împăcare nu au dat efecte şi soţii continuă să insiste asupra divorţului, instanţa judecătorească va satisface cererea respectivă.

Cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, instanța a constatat că din căsătoria părților a rezultat copilul minor *****, născută la *****, confirmată prin certificatul de naștere anexat la dosar (f.d. 14).

Potrivit materialelor cauzei, copilul minor ***** locuiește cu mama sa Blidari Cristina în *****.

Conform cerințelor stabilite la alin. (1) al art. 58 Codul familiei, (1) Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Potrivit art. 63 Codul familiei, (1) În cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (11) În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. (2) Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de frați şi surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilitățile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) (3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, în care va conține, după caz, și informația disponibilă privind actele de violență în această familie și persoana agresorului familial. (4) În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. (5) În cazul indicat la alin. (4), părintele care locuiește separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, instanța a constatat că din căsătoria părților a rezultat copilul minor *****, născută la *****, confirmată prin certificatul de naștere anexat la dosar.

Ținînd cont de vîrsta fragedă a copilului și de poziția ambelor părți instanța va stabili domiciliul copilului minor cu mama, în condițiile în care aceasta dispune de condiții necesare pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

Potrivit raportului prezentat de intervenientul accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru, mun. Chișinău, mama copilului *****, Bllindari Cristina deține un loc permanent de muncă, deține un loc decent de trai și

oferă posibilitatea copilului de a comunica permananet cu tatăl Blidari Maxim (f.d. 57).

Ținînd cont de cele menționate instanța atestă că copilul crește și se află într-un mediu ambient favorabil, fapt ce contribuie la dezvoltarea lui personală, astfel instanța va stabili domiciliul copilului minor cu mama Blidari Cristina.

Conform prevederilor art. 74 din Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

În corespundere cu prevederile art. 75 alin. (1) din Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

În conformitate cu prevederile art. 76 Codul familiei, (1) În cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. (2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Ținând cont de circumstanțele elucidate în baza materialelor cauzei, aplicând normele juridice indicate mai sus, instanța de judecată consideră că pretenția de încasare a pensiei de întreținere a copilului ***** are un caracter întemeiat, corespunde exigențelor legale și este în interesul copilului.

În aceeași ordine de idei, instanța consideră necesar să menționeze și prevederile art. 18 alin. (1) al Convenţiei internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Materialele dosarului denotă că tatăl Blidari Maxim nu participă benevol la întreținerea materială a copilului și contribuția sa nemijlocită la întreținerea copilului ***** este o măsură necesară pentru echivalarea cheltuielilor suportate de mama acestuia.

Blidari Cristina a solicitat încasarea pensiei de întreținere a copilului în mărime de 6000 lei lunar și instanța de judecată, analizând circumstanțele stabilite în prezenta cauză, ținând cont de un echilibru ce urmează să fie stabilit între posibilitățile părților și interesul copilului, de capacitățile și mediul de trai și condițiile de dezvoltare ale copilului, de aptitudinile părinților, va admite pretenția și va încasa de la Blidari Maxim în beneficiul Cristinei Blidari suma de 6000 lei lunar pentru întreținerea copilului *****, până la împlinirea majoratului de către aceasta.

Conform art. 98 Codul Familiei, (2) Pensia pentru întreținerea copilului minor urmează a fi încasată din momentul adresării cu cererea de chemare în judecată până la atingerea de către copil a majoratului. (3) Pensia de întreţinere poate fi încasată pentru perioada anterioară adresării în instanţa judecătorească dacă se va stabili că în perioada respectivă s-au întreprins măsuri de acordare a întreţinerii, dar debitorul întreţinerii s-a eschivat de la plata pensiei.

Instanța de judecată va dispune încasarea pensiei de întreținere a copilului ***** în beneficiul mamei Blidari Cristina, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și anume 05 iulie 2024, până la împlinirea majoratului de către *****.

Prin cererea de chemare în judecată reclamanta Blidari Cristina a solicitat să îi fie compensate cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 500 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7500 lei.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La dosar este anexat ordinul de încasare a numerarului nr. ***** din ***** privind achitarea de către Blidari Cristina a taxei de stat în mărime totală de 500 lei (f.d. 10) și ordinul de încasare a numerarului nr. ***** din ***** privind achitarea de către Blidari Cristina a taxei de timbru în mărime de 200 lei (f.d. 11).

Totodată la materialele cauzei a fost anexat și bonul de plată nr. 390621 din 21 iunie 2024, conform căruia reclamanta Blidari Cristina a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 15000 lei (f.d 25).

Ținând cont de faptul că temeinicia pretenției reclamantei taxate la depunerea acțiunii privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere copilului și-a găsit confirmare, fiind admisă, instanța de judecată va dispune, în temeiul prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură

civilă, încasarea din contul pârâtului Blidari Maxim în beneficiul reclamantei Blidari Cristina a sumei de 500 lei achitată cu titlu de taxă de stat la depunerea acțiunii.

În ceea ce privește solicitarea compensării cheltuielilor de plată a taxei de timbru în mărime de 200 lei, instanța de judecată la fel o va admite, ținând cont de prevederile de la art. 94 Cod de procedură civilă.

Totodată, în virtutea prevederilor Anexei nr. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, Se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată reclamanţii în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.

În corespundere cu prevederile art. 98, alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) Cod de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină: ...c) din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Instanța de judecată relevă că în prezentul litigiu plată pensiei de întreținere a copilului a fost stabilită pentru pârâtul Blidari Maxim în mărime de 6000 lei lunar și în această ordine de idei, taxa de stat estimată de instanța de judecată va constitui suma de 290 lei.

Instanța de judecată va puncta că, potrivit prevederilor art. 96, alin. (1) și (11) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (11) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Reclamanta a făcut dovada împuternicirii avocatului Gașițoi Veronica, prin mandatul seria MA, nr. ***** din ***** (f.d. 2), și dovada suportării cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 15000 lei (f.d. 25).

Luând în considerare faptul că acțiunea reclamantei a fost admisă, în baza art. 96 alin. (1) și (11) Cod de procedură civilă, instanța de judecată consideră că este rezonabil și argumentat de a încasa din contul lui Blidari Maxim în beneficiul reclamantei Blidari Cristina suma de 7500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum a fost solicitat de reclamantă în cererea de chemare în judecată.

La determinarea sumei dispuse spre compensare reclamantei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică instanța a ținut cont și de complexitatea cauzei civile, acțiunile procesuale efectuate de către avocat, participarea în ședința de judecată, actele întocmite în proces, probele acumulate și prezentate instanței de judecată, timpul alocat pentru examinarea cauzei în instanța de judecată și alte aspecte relevante aprecierii caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică.

Astfel, examinând materialele cauzei și analizând argumentele invocate de către reprezentantul reclamantei, ținând cont de prevederile legale aplicabile speței, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile art.37, 63, 75 din Codul familiei, art. art. 238-241, art.256 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite cererea de chemare în judecată.

Se desface, căsătoria între Blidari Maxim şi Blidari Cristina, încheiată la ***** la Oficiul Stare Civilă municipiul *****, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.*****.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează de la Blidari Maxim taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 200 (două sute) lei, iar Blidari Cristina se scutește de la plata taxei de stat.

Se determină locul de trai al fiului minor al părților, *****, născut la *****, împreună cu mama copilului Blidari Cristina.

Se încasează de la Blidari Maxim în beneficiul mamei copilului Blidari Cristina pensie de întreținere a minorului *****, născut la *****, în mărime de 6000 (șase mii), lunar, începînd cu 05 iulie 2024, pînă la atingerea majoratului de către copil.

Hotărîrea judecătorească în partea în care pîrîtul este obligat la plata pensiei de întreţinere se execută imediat, conform art.256 alin.(1) lit.a) CPC.

Se încasează de la Blidari Maxim în beneficiul reclamantei Blidari Cristina cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7500 (șapte mii cinci sute) lei, taxa de stat în sumă de 500 (cinci sute) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Se încasează de la Blidari Maxim la bugetul de stat taxa de stat de a cărei plată reclamanta a fost scutită prin lege, la depunerea acțiunii în sumă de 290 (două sute nouăzeci) lei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunţare prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei, judecătorul ȚONOV Irina

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că, judecătorul Țonov Irina este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărîrea motivată, textul integral al hotărîrii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Alexei Maria.

Vicepreședinte interimar

al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) **Alexei Maria**